

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de avocatul Pavel Grițco, în interesele recurenteii Jaramillo Verdezoto Nelly Jeanette,

în cauza de contencios administrativ înaintată de Jaramillo Verdezoto Nelly Jeanette împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 11 martie 2026 a Curții de Apel Centru,

*(Dosarul nr. 3ra-500/26
nr. PIGD 2-25075170-01-3ra-24072026)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – jud. V. Martînenco
Curtea de Apel Centru – jud. V. Sîrbu, L. Bagrin, A. Cașcaval

30 septembrie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul depus de avocatul Pavel Grițco, în interesele recurenteii Jaramillo Verdezoto Nelly Jeanette,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Diana Stănilă, *Președinte*,

Gheorghe Stratulat,

Ana Cucerescu, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 28 mai 2025, avocatul Grițco Pavel acționând în interesele reclamantei Jaramillo Verdezoto Nelly Jeanette a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Inspectoratului General pentru Migrație al MAI, prin care a solicitat:

- anularea deciziei Inspectoratului General pentru Migrație nr. 1049/25/DAA din 18 aprilie 2025;

- obligarea Inspectoratului General pentru Migrație să emită actul individual favorabil privind acordarea unei forme de protecție reclamantei Jaramillo Verdezoto Nelly Jeanette în Republica Moldova.

2. În motivarea acțiunii s-a invocat că Jaramillo Verdezoto Nelly Jeanette s-a născut la XXXXX în orașul Ambato, Ecuador, este cetățeană ecuadoriană, dar a fost nevoită să părăsească țara de origine împreună cu copiii săi din cauza amenințărilor primite din partea unei grupări criminale locale.

3. Astfel, s-a remarcat că familia reclamantei deținea o mică afacere de livrare a buteliilor de gaz și a fost supusă unor cereri de estorcare în valoare de 20.000 dolari, însoțite de amenințări cu violența fizică, iar refuzul de a plăti a generat un risc real pentru viața membrilor familiei.

4. Reclamanta nu s-a adresat autorităților de poliție din Ecuador din cauza corupției acestora și a legăturilor cu grupările criminale. De asemenea, a invocat că a solicitat protecție în Republica Moldova din teama pentru viața sa și a copiilor săi, existând riscul real de persecuție și vătămări grave în cazul returnării în Ecuador.

5. Deși a relatat aceste circumstanțe în cadrul interviului desfășurat la Inspectoratul General pentru Migrație, autoritatea publică pârâtă a respins cererea fără a efectua o analiză individuală și minuțioasă, contrar informațiilor furnizate de rapoartele organizațiilor internaționale credibile.

6. În același sens, reclamanta a invocat rapoartele Departamentului de Stat al SUA, Human Rights Watch, Amnesty International și Freedom House, care confirmă existența violenței generalizate, a criminalității organizate, a corupției instituționale și a încălcărilor grave ale drepturilor omului în Ecuador.

7. De altfel, prin decizia nr. 1049/25/DAA din 18 aprilie 2025, Inspectoratul General pentru Migrație, a respinsă cererea de acordare a unei forme de protecție depusă de Jaramillo Verdezoto Nelly Jeanette.

8. Reclamanta a invocat că nu este de acord cu această decizie, deoarece prin aceasta se încalcă prevederile Codului administrativ și ale Legii nr. 270 privind azilul, subliniind că autoritatea nu a respectat principiul supremației dreptului, obligația de motivare și nici regulile cu privire la aprecierea probelor.

9. Totodată, s-a invocat că Inspectoratul General pentru Migrație nu a aplicat beneficiul dubiului prevăzut de art. 44 din Legea nr. 270, deși declarațiile reclamantei au fost coerente, plauzibile și conforme informațiilor din țara de origine. Reclamanta a depus toate eforturile rezonabile pentru a-și susține cererea de azil și că există motive serioase și întemeiate de a crede că, în cazul returnării în Ecuador, ar fi supusă unui risc real de vătămări grave, inclusiv tratamente inumane sau degradante, din partea grupărilor criminale tolerate sau susținute de autoritățile statului.

POZIȚIA INSTANȚEI DE FOND

10. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 22 august 2025, acțiunea înaintată în interesele lui Jaramillo Verdezoto Nelly Jeanette împotriva Inspectoratului General pentru Migrație a MAI cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil, a fost respinsă ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

11. La 02 septembrie 2025 (*în interiorul termenului prevăzut la art. 232 alin. (1) Cod administrativ*), avocatul Grițco Pavel, acționând în interesele apelantei Jaramillo Verdezoto Nelly Jeanette, a înaintat apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 22 august 2025, iar la 06 octombrie 2025 (*în interiorul termenului prevăzut la art. 232 alin. (1) Cod administrativ*), a fost depusă motivarea cererii de apel, prin care a solicitat casarea actului judecătoresc contestat și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

12. Prin decizia din 11 martie 2026 a Curții de Apel Centru, s-a respins apelul declarat de avocatul Grițco Pavel în interesele apelantei Jaramillo Verdezoto Nelly Jeanette. S-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 22 august 2025.

13. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că, referitor la aspectele, atât procedurale cât și de fapt, elucidate în acțiunea înaintată și în cererea de apel,

în susținerea pretențiilor înaintate, Jaramillo Verdezoto Nelly Jeanette nu a prezentat probe sau informații concrete care să demonstreze amenințările din partea unor grupări criminale și un presupus risc pentru viața sa.

14. De altfel, deși apelanta a indicat drept motiv principal al solicitării de azil dorința de a fi în siguranță inclusiv din cauza imposibilității statului de origine să o apere, Completul subliniază că din materialele dosarului nu rezultă existența unor probe clare din care să rezulte că aceasta s-ar fi adresat autorităților competente din Ecuador în vederea obținerii protecției statului, iar acesta ar refuza-o sau ar întreprinde alte măsuri care să-i agraveze situația.

15. Instanța de apel a reținut că apelanta nu a prezentat probe sau informații concrete care să demonstreze amenințările din partea unor grupări criminale, faptul că a fost persecutată sau că este urmărită de subiectul criminal, precum și existența unui risc real de a fi supusă unor vătămări grave. De asemenea, nu a fost demonstrată inacțiunea autorităților statului de origine și nici faptul că apelanta s-ar fi adresat autorităților competente din Ecuador pentru obținerea protecției statului, iar aceasta i-ar fi fost refuzată.

16. Completul a menționat că acordarea azilului presupune o apreciere individuală a temerilor de persecuție și stabilirea unei legături cauzale între actele de persecuție invocate și plecarea din țara de origine. În speță, informațiile prezentate au fost apreciate ca având un caracter general, fără individualizarea unor acțiuni întreprinse împotriva apelantei care să-i pună în pericol viața sau integritatea.

17. Totodată, instanța de apel a indicat că apelanta a părăsit Ecuadorul în mod legal, cu pașaport național, însoțită de copiii minori, ceea ce, în aprecierea instanței, nu confirmă existența unor probleme cu autoritățile statului de origine și susține concluzia că aceasta beneficia în continuare de protecția autorităților naționale.

18. Cu privire la „beneficiul dubiului”, instanța de apel a constatat că aplicarea acestuia nu este absolută și nu exonerează solicitantul de obligația de a prezenta un minim de indicii sau fapte plauzibile. În cauză, apelanta nu ar fi furnizat suficiente detalii concrete, individualizate sau susținute prin elemente externe, care să permită verificarea credibilității sale, astfel încât beneficiul dubiului nu poate fi aplicat în mod automat.

19. Astfel, pe de o parte informațiile oferite de Jaramillo Verdezoto Nelly Jeanette, precum momentul și motivul părăsirii țării sunt generale, iar pe alta, părăsirea teritoriului țării de origine, a trecut fără a suferi represalii, aspecte care

contravin afirmației că acesta ar fi fost o persoană vizată de agenți ai persecuției. Această conduită este incompatibilă cu statutul de persoană urmărită sau persecutată.

20. Respectiv, instanța de apel a relevat că nu poate fi aplicat în mod automat beneficiul dubiului, în lipsa unei credibilități minime și a unei concordanțe între declarații și realitatea documentată cu privire la situația din țara de origine. Interpretarea extensivă și automată a acestui principiu ar lipsi autoritatea de evaluare de instrumentele necesare pentru a combate eventuale cereri abuzive.

21. În consecință, instanța de apel a considerat legală și întemeiată decizia Inspectoratului General pentru Migrație nr. 1049/25/DAA din 18 aprilie 2025, reținând că Jaramillo Verdezoto Nelly Jeanette nu a dovedit că a fost sau poate fi supusă persecuției în țara de origine ori că există riscul real de a fi supusă unor vătămări grave.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

22. La 10 iulie 2026, avocatul Pavel Grițco, în interesele recurentei Jaramillo Verdezoto Nelly Jeanette a depus recurs împotriva deciziei din 11 martie 2026 a Curții de Apel Centru, prin care a solicitat:

- Casarea integrală a deciziei Curții de Apel Centru din 11.03.2026, dosar nr. 3a2951/2025;
- Rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi decizii prin care să fie admisă integral acțiunea înaintată de către Jaramillo Verdezoto Nelly Jeanette împotriva Inspectoratului General pentru Migrație. (f.d. 105-108)

23. În motivarea recursului, recurenta a indicat că instanțele inferioare au examinat superficial cauza, ținând cont doar de argumentele Inspectoratului General pentru Migrație, și au apreciat în mod eronat circumstanțele cauzei și probele prezentate. A susținut că temerile sale privind întoarcerea în Ecuador sunt reale, invocând amenințările primite din partea unei grupări criminale locale, precum și situația generală privind criminalitatea și respectarea drepturilor omului în Ecuador, reflectată în rapoarte ale organizațiilor internaționale.

24. Recurenta a invocat că Inspectoratul General pentru Migrație nu a efectuat o verificare minuțioasă a cererii de acordare a unei forme de protecție și că motivarea deciziei este contrazisă de informațiile privind situația din țara de origine. A susținut că declarațiile sale sunt plauzibile, coerente și corespund informațiilor din Ecuador.

25. Totodată, recurenta a susținut că, în cazul în care existau dubii cu privire la motivele invocate în cererea de azil, autoritatea urma să aplice „beneficiul dubiului”, în condițiile art. 44 din Legea nr. 270, menționând că a întreprins toate

măsurile posibile pentru probarea celor declarate și că sunt întrunite condițiile pentru acordarea acestuia.

26. Recurenta a mai susținut că, având în vedere situația din Ecuador, există un risc real ca, în cazul neacordării unei forme de protecție de către Republica Moldova, să fie persecutată și supusă unor vătămări grave de către grupările criminale, susținând că acestea beneficiază de sprijinul unor agenți guvernamentali.

27. De asemenea, recurenta a adăugat că instanțele ierarhic inferioare nu au stabilit toate circumstanțele și raporturile juridice relevante pentru soluționarea cauzei, nu au apreciat corect probele prezentate și nu au aplicat corect normele de drept material și procedural, invocând, în acest sens, prevederile art. 17, 19, 44 și 45 din Legea nr. 270 privind azilul, art. 56 din Legea nr. 200/2010 privind regimul străinilor, precum și art. 3, 21, 36 și 93 din Codul administrativ.

28. În acest sens, avocatul Pavel Grițco, în interesele recurentei Jaramillo Verdezoto Nelly Jeanette a invocat drept temei art. 245¹ alin. (1) lit. d) din Codul administrativ, potrivit căruia, recursul urmează a fi admis dacă, hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

29. Art. 244 alin. (1) din Codul administrativ:

„Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

30. Art. 244 alin. (1) din Codul administrativ:

„Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

31. Art. 245 din Codul administrativ:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

32. Art. 245¹ alin. (1) din Codul administrativ:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.”

33. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. h) din Codul administrativ:

„Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă, încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Recursul se declară inadmisibil în special când: recursul este vădit neîntemeiat.”

ASPECTE DE PROCEDURĂ

34. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că la 28 mai 2026 decizia motivată a instanței de apel a fost notificată avocatului recurente, prin intermediul poștei electronice, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la dosar (f.d. 103). Prin urmare, recursul depus la 10 iulie 2026 este în termen.

MOTIVAREA INSTANȚEI

35. Din analiza prevederilor legale reținute *supra*, rezultă că admisibilitatea sau inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească, în condițiile Codului administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil, bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

36. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

37. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

38. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recursul depus de avocatul Pavel Grițco, în interesele recurente Jaramillo Verdezoto Nelly Jeanette nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul

administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de Curtea de Apel Centru și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

39. Din analiza recursului declarat de avocatul Pavel Grițco în interesele recurente Jaramillo Verdezoto Nelly Jeanette rezultă că recurenta a invocat prevederile art. 245¹ alin. (1) lit. d) din Codul administrativ.

40. Referitor temeiul menționat, Completul de judecată relevă că noțiunea de „hotărâre arbitrară” este definită prin raportare la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și la explicațiile din nota informativă a Legii nr.246/2023. O hotărâre este considerată arbitrară atunci când nu are nicio bază juridică în dreptul intern, nu stabilește legătura între faptele cauzei, legea aplicabilă și soluția adoptată sau este rezultatul unei erori de fapt ori de drept pe care nicio instanță rezonabilă nu ar comite-o. De asemenea, intră în această categorie hotărârile pronunțate cu bună știință contrar legii, în special în cazul normelor imperative care nu oferă judecătorului marjă de apreciere. Arbitraritatea presupune o încălcare evidentă și gravă a legalității, iar nu o simplă eroare de judecată. În astfel de cazuri, hotărârea reprezintă o denegare a justiției și afectează fundamental echitatea procedurii.

41. Pe de altă parte, sintagma „bazată pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor” presupune că hotărârea se sprijină pe o evaluare eronată și evident nejustificată a probatoriului, iar această evaluare a fost decisivă pentru soluția adoptată. Nu orice greșală în aprecierea probelor atrage admiterea recursului, ci doar acea eroare care este evidentă pentru un profesionist și nu poate fi explicată rațional. Pentru ca recursul să fie admis în temeiul art. 245¹ alin. (1) lit. d) din Codul administrativ, este necesar ca partea care atacă hotărârea să demonstreze în mod clar existența unei asemenea erori și caracterul ei determinant asupra soluției.

42. În lipsa unor argumente din care să rezulte că hotărârea contestată a fost pronunțată cu încălcarea unei norme imperative sau că soluția se bazează în mod determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor, recursul nu poate fi admis.

43. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că recursul depus, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, care au fost analizate de către Curtea de Apel Centru, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a

dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

44. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

45. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

46. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Centru și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Centru, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

47. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că admisibilitatea recursului trebuie analizată în contextul rolului și funcției legale atribuite instanței judecătorești supreme, care constau, în principal, în asigurarea aplicării și interpretării unitare a legii în soluționarea cauzelor de contencios administrativ. În acest sens, orice cerere de recurs trebuie să fie motivată în concordanță cu aceste principii fundamentale, pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes.

48. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (a se vedea hotărârile *Golder c. Regatul Unit*, 1975, §38; *Stanev c. Bulgariei* [MC], 2012, §230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (a se vedea hotărârea *Luordo c. Italiei*, 2003, §85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai

stricte decât pentru un apel (a se vedea hotărârea *Levages Prestations Services c. Franței*, 1996, §45).

49. Curtea de la Strasbourg a mai reiterat că modul de aplicare a art. 6 din CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de specificul acestor proceduri, urmând a se ține cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea hotărârea *Botten c. Norvegiei*, 1996, §39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea hotărârea *Helmers c. Suediei*, 1991, §31, 36).

50. Din aceste considerente, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de avocatul Pavel Grițco, în interesele recurenteii Jaramillo Verdezoto Nelly Jeanette.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Diana Stănilă

Judecători

Gheorghe Stratulat

Ana Cucerescu